

1Sygn. akt IV Ka 739/20

1.2WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Prezes Maciej Strączyński

Protokolant: Aleksandra Goszczyńska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Kazimierza Prawuckiego

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2020 r.

sprawy **P. D.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego S.

z dnia 21 stycznia 2020 r., sygn. akt V K 365/19

utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty za to postępowanie.

M. S.

UZASADNIENIE WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 739/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego S. z dnia 21 stycznia 2020 r., sygn.. V K 365/19.		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# obrońca		
0.11.3. Granice zaskarżenia		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona	

	mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
0.11.4. Wnioski		
#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy		
0.12.1. Ustalenie faktów		

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1	11		Okoliczność, że osoba nazwiskiem J. K. przebywa w szpitalu.	Z.-czenie	152
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
1	Zaświadczenie lekarskie	Nie wiadomo, kim jest J. K. (oskarżony nie składał wyjaśnień i w związku z tym nie powiedział, kto to jest),			

		a nawet jeśli jest konkubina oskarżonego, to jej stan zdrowia nie ma wpływu na orzeczenie wydane wobec oskarżonego.	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia poprzez niezasadnione przyjęcie, że w momencie prowadzenia pojazdu w organizmie oskarżonego znajdowało się THC w stężeniu nie mniejszym niż 4,3 ng/l.	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

Powyższe ustalenie zostało dokonane na podstawie opinii toksykologicznej w oparciu o badanie krwi oskarżonego pobranej od niego 4 godziny i 18 minut po zatrzymaniu go podczas prowadzenia samochodu. Wiadomo, że podczas tych 4 godzin i 18 minut oskarżony nie miał możliwości zażycia środków odurzających, zatem poziom środków odurzających w jego krwi mógł wtedy wyłącznie spadać, a nie rosnać. Skoro biegli stwierdzili wtedy poziom THC wynoszący 4,3 ng/l, to w chwili zatrzymania oskarżonego nie mógł on być niższy (biegli wskazali, że potrzeba było jeszcze upływu około 6-8 godzin od chwili pobrania krwi, aby wyeliminować THC z krwi). Obrońca nie

zdołał, nawet podczas bezpośredniego przesłuchania biegłej na jego wniosek, wykazać jakichkolwiek niepełności i niejasności w opinii. Opinię próbował podważyć, przedstawiając wraz z apelacją inne opinie, wydane w innych sprawach co do innych osób, zatem zgodnie z art. 194 kpk opinie te nie mogły być użyte jako dowody w sprawie niniejszej. Zaznaczyć też należy, że po przesłuchaniu biegłej toksykolog obrońca nie podnosił na rozprawie zarzutów co do jej opinii ani nie wnosił przed Sądem I instancji o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych, zatem jest to drugi powód, dla którego nie mógł tego robić przed Sądem odwoławczym.

Wniosek		
O uznanie czynu oskarżonego za wykroczenie z art. 87 kw.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Ustalenie wynikające z opinii nie zostało skutecznie podważone, a osobiste wywody obrońcy, który powoływał się na własną specjalistyczną rzekomo wiedzę z toksykologii („nabytą w tego rodzaju sprawach”) nie są dowodami, które by mogły opinię zdyskwalifikować. Dodać należy uzupełniająco, że poziom środków odurzających we krwi oskarżonego dość znacznie przekraczał graniczny wskaźnik, który uznawany jest za granicę wpływu		

narkotyków na organizm, a mianowicie 2,5 ng/l. Zatem nawet gdyby chcieć uznać za słuszny całkowicie pozbawiony podstaw dowodowych wywód obrońcy, że „błąd statystyczny wynosi nawet do 27 %”, to i tak stwierdzić trzeba byłoby, że oskarżony był pod wpływem środka odurzającego przekraczającym wyraźnie ów wskaźnik.

Lp.	Zarzut		
2	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 w zw. z 7 w zw. z 410 kpk polegająca na dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego i uznaniu za wiarygodne informacji o objawach zaobserwowanych u oskarżonego.</p>	# niezasadny	

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd nie dokonał dowolnej oceny dowodów z zeznań świadków, lecz przyjął je zgodnie z tym, co świadkowie zrelacjonowali o zachowaniu oskarżonego. Dowody te były spójne, a różnice w wypowiedziach świadków były tylko takie, jakich zawsze należy się spodziewać, gdy czyjeś zachowanie opisują dwie różne osoby. Zeznania te przy tym nie zostały niczym podważone, gdyż oskarżony, który jako jedyny mógł im zaprzeczać, w toku dochodzenia odmówił składania wyjaśnień, a na rozprawę nie uznał za</p>	

stosowne się stawić.			
Wniosek			
O uznanie czynu oskarżonego za wykroczenie z art. 87 kw.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek był o tyle chybiony, że okoliczności wynikające z zeznań świadców i tak nie przesądziły i nie mogły przesądzić o uznaniu oskarżonego za winnego popelnienia czynu z art. 178a § 1 kk. Kluczowe znaczenia miała bowiem tutaj opinia biegłych i badanie krwi oskarżonego, będące jedynym pewnym dowodem co do jego stanu.			
Lp.	Zarzut		
3	Obraza przepisów	# niezasadny	

	<p>postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5 § 2 kpk poprzez naruszenie zasady in dubio pro re i rozstrzygnięcie wszystkich pojawiających się w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut ma charakter polemiczny i ogólnikowy, albowiem poza zakresem wskazanym w dwóch wyżej opisanych zarzutach, do których można było odnieść się konkretnie, obrońca nie wskazuje, jakie to inne wątpliwości w sprawie się pojawiały i czemu sąd powinien był rozstrzygnąć je</p>			

na korzyść oskarżonego.			
Wniosek			
O uznanie czynu oskarżonego za wykroczenie z art. 87 kw.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Zarzut jako ogólnikowy i niekonkretny nie mógł podważyć żadnych ustaleń w sprawie.			
Lp.	Zarzut		
4	Rażąca niewspółmierność kary w związku z zastosowaniem wobec skarżonego najsurowszej kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy dla realizacji celów wychowawczych wystarczające było zastosowanie kar o	# niezasadny	

	charakterze wolnościowym.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Oskarżony popełnił czyn jako osoba dziesięć razy karana sądownie, nie licząc wyroków łącznych, wielokrotnie odbywał kary pozbawienia wolności i nie chce zaprzestać popełniania przestępstw. W tej sytuacji nie ma żadnych przesłanek do przyjęcia, że zastosowanie wobec niego innych kar niż pozbawienie wolności da jakikolwiek skutek. Demoralizacja oskarżonego jest bardzo daleko posunięta, popełnia on regularnie przestępstwa różnego rodzaju i jedynie konsekwentne stosowanie kar pozbawienia			

<p>wolności może uświadomić oskarżonemu przynajmniej to, że za kolejne przestępstwa będzie za każdym razem osadzany w zakładzie karnym, zatem łamanie prawa po prostu mu się nie będzie opłacało.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powyższa kara nie odniosłaby wobec oskarżonego, z uwagi na jego dotychczasowe zachowanie, żadnego skutku resocjalizacyjnego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

ZSTRZYGNIĘCIE

Nie było.	
5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Całość wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Żaden z zarzutów postawionych wyrokowi nie okazał się zasadny. Złożone wnioski dowodowe nie mogły prowadzić również do podważenia ustaleń Sądu I instancji, gdyż były niedopuszczalne – wszystkie dotyczyły dowodów, które można było wnioskować i	

przeprowadzać przed Sądem I instancji albo dowodów prawnie niedozwolonych (opinie wydane przez osoby niepowołane w niniejszej sprawie na biegłych, w innych sprawach). Kara nie jest surowa, na tle zagrożenia z art. 178a § 1 kk jest ona łagodna, a jej rodzaj zmieniony być nie mógł z przyczyn już wskazanych. Zakazane prawnie było też warunkowe zawieszenie jej wykonania, o co wnosił oskarżony na rozprawie.

**6. Koszty
Procesu**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Drugi akapit

Kosztami procesu wraz z opłatą obciążono oskarżonego z uwagi na fakt, że wywiedziona na jego korzyść apelacja okazała się całkowicie

	bezzasadna (art. 636 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych).
7. PODPIS	
SSO Maciej Strączyński	

ZAŁĄCZNIK DO UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości
0.11.3.2. Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
0.11.4. Wnioski	
# zmiana	